

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 239/2020
14.05.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. и члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Слободана Поповића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву К 45/17 од 21.06.2019. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 834/19 од 21.11.2019. године, у седници већа одржаној 14.05.2020. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву К 45/17 од 21.06.2019. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 834/19 од 21.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву К 45/17 од 21.06.2019. године, између осталих, окривљени АА оглашен је кривим због извршеног продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. и члана 61. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од две године, те му је изречена мера безбедности забране вршења свих дужности везаних за располагање и управљање имовином у привредним друштвима у трајању од једне године, по правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања мере. Истом пресудом окривљени су обавезани да Вишем суду у Краљеву плате трошкове кривичног поступка а о износу трошкова ће бити одлучено посебним решењем као и да суду плате паушал, док је оштећени Фонд за развој РС ради остварења имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 834/19 од 21.11.2019. године, одбијене су, као неосноване, жалбе: браниоца окривљеног АА; браниоца окривљеног ББ и његових кћери ВВ и ГГ и потврђена пресуда Вишег суда у Краљеву К 45/17 од 21.06.2019. године.

Против наведених правноснажних пресуда, на основу члана 482. став 1. и члана 483. став 1. ЗКП, бранилац окривљеног АА, адвокат Слободан Поповић поднео је захтев за заштиту законитости „због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 5. КЗ“, уз предлог Врховном касационом суду да побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или да исте укине и предмет врати надлежном суду на поновни поступак и одлучивање, те да се одложи извршење пресуде Вишег суда у Краљеву К 45/17 од 21.06.2019. године, до окончања поступка по предметном захтеву за заштиту законитости.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Слободана Поповића Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези са чланом 5. КЗ. Наиме, бранилац окривљеног, адвокат Слободан Поповић налази да је у смислу члана 5. КЗ применом блажег закона по учиниоца, односно применом начела формалног супсидијаритета, а имајући у виду чињенични опис изреке пресуде, окривљеном АА могло бити суђено само за кривична дела из члана 209. КЗ и члана 355. КЗ, односно за кривично дело из члана 227. став 1. КЗ, имајући у виду да су у радњама окривљеног остварена бића управо наведених кривичних дела, а како се ради о кривичним делима са нижом запрећеном казном то је за иста кривична дела наступила застарелост кривичног прогона.

Врховни касациони суд изнете наводе браниоца окривљеног, оцењује као неосноване, а како је ова повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, истицана и у поступку по редовном правном леку, Врховни касациони суд прихватајући разлоге жалбеног суда, дате на страни 8 до 11 другостепене пресуде, као довољне, аргументоване и јасне, на исте упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р,

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић